

Un moment de la cursa, vista des de l'indret de can Pla.
Fotografia de Josep M. Galceran

La Rectoria Vella
Parc de la Rectoria Vella, s/n
08470 Sant Celoni
Tel. 93 864 12 13

Inauguració i mostra de cotxes clàssics com els que van participar en la pujada

Dissabte 9 de setembre, a les 7 de la tarda

Xerrada a càrrec del periodista Josep Casanovas, autor d'*Aroma de benzina*, el llibre de la història de la Pujada al Montseny

Diumenge 15 d'octubre, a les 6 de la tarda

Horari

Dijous, divendres i dissabtes
de 5 a 8 del vespre

Diumenges i festius de 2/4 de 12 a
2/4 de 2 del migdia i de 5 a 8 del vespre

Portada: Sortida de Josep Trabal,
amb el seu Porsche 911 RSR, el 1975.
Fotografia de Joaquim Reberté

EXPOSICIÓ

Pujada al Montseny 1964 - 1989

9 setembre - 29 octubre 2017
Rectoria Vella

Inauguració i mostra de diversos cotxes clàssics
com els que van participar en la pujada:
dissabte 9 de setembre, a les 7 de la tarda

Pujada al Montseny, 1964 - 1989

La primavera de l'any 2014, amb motiu del 50è aniversari d'aquesta mítica cursa, ja desapareguda, el Museu Etnològic del Montseny, la Gabella va organitzar, a Arbúcies, l'exposició que ara presentem a la Rectoria Vella de Sant Celoni. La mostra, que s'ha complementat amb algunes imatges extremes del llibre *Aroma de benzina* i peus de fotografies redactats pel seu autor, Josep Casanovas, és un homenatge a la que va ser una de les competicions automobilístiques més emblemàtiques del Campionat d'Europa de Muntanya i que es va convertir en un dels principals esdeveniments socials i esportius del Montseny en el decurs de tres dècades.

El 26 d'abril de 1964 els voltants del Montseny es van engalanar per rebre la primera edició d'una cursa que acabaria fent història. Era una època en la qual es parlava de la Fórmula 1, de les curses de resistència i dels ral·lis, però també de les denominades pujades en costa, és a dir, les curses de muntanya. Era una modalitat de prestigi a Europa, la qual permetia als espectadors veure cotxes de somni, tan a prop, que gairebé et fregaven els peus quan traçaven els revolts. Aquell any, el Reial Automòbil Club de Catalunya (RACC) havia decidit organitzar la primera Pujada al Montseny i el públic va respondre amb aquella afició folla que sempre ha caracteritzat els incondicionals del motor a casa nostra.

A partir del 1967, en què va puntuar per primera vegada per al Campionat d'Europa, la cursa s'iniciava als afores de Sant Celoni, entre Campins i Mosqueroles, a la carretera que puja cap a Santa Fe. El recorregut tenia 16,3 quilòmetres i a més de llarg era molt selectiu, tal com en el seu dia va explicar Joan Fernández, guanyador de les dues primeres edicions (amb un Porsche 904) i l'any 1982, amb un Lola T 298. **“Els dos quilòmetres inicials són ràpids amb espectaculars paelles. La segona part, entre les fites quilomètriques 4 i 10 aproximadament, és on es juga la cursa, amb canvis de**

rasant, contraperalts i esses encadenades que es fan a gran velocitat. L'última part, és molt ràpida i exigeix portar el cotxe al límit de l'adherència, com si se'l fes esquiar”.

Els primers anys de puntuabilitat per al Campionat d'Europa, la carrera va reunir equips oficials com els de Porsche, Ferrari, Abarth, Alfa Romeo i BMW i va comptar amb pilots el nom dels quals figura en la història de la Fórmula 1 (Ludovico Scarfiotti, Rolf Stommelen, Gerhard Mitter, Ignazio Giunti, Jochen Mass, Alex Soler-Roig i Dieter Quester), que corrien amb prototips o turismes adaptats a les pujades en costa. Al Montseny, també hi van ser altres pilots que ja formen part de la història de l'automobilisme: Reinhold Joest, Walter Brun, Mauro Nesti –el gran rei de la muntanya– Andres Vilariño, Fermí Vélez, Eugenio Baturone, Xavier Riera, Herbert Stenger, els germans Jean-Marie i Jacques Alméras, i, és clar, en Joan Fernández, que va participar en 25 de les 26 edicions de la Pujada al Montseny. La gent de les nostres contrades no estava habituada a veure aquells cotxes ni aquell espectacle. Vehicles que pujaven per aquells revolts enrevessats i sortien com una exhalació, encoratjats per la gent que omplia les cunetes i les feixes circumdants.

La cursa es va disputar fins al 1989, quan les exigències en seguretat i un seguit de circumstàncies la van convertir en inviable en un espai que estava dins del Parc Natural. Aquell últim any ja no va ser puntuable per al Campionat d'Europa, ni per al d'Espanya, només per al de Catalunya.

Fa 53 anys d'aquella primera Pujada al Montseny. I en aquesta mostra, hi trobareu un petit bocí de la història moderna del massís del Montseny, que encara es manté ben viu en el record de molta gent!

Joan Fernández, el 1982, amb el Lola T 298. Aquest any va tornar a guanyar la cursa, després d'haver estat vencedor el 1964 i 1965. Fotografia de Francesc Fernández

Joan Buscarons escolta els consells d'Agustí Boix, que per a l'edició del 1975 li va cedir el seu Selex ST 3 com a regal previ al servei militar. Fotografia de Joaquim Reberté